

Затверджено Громадською радою
добročесності 20.01.2026

**Кандидат на посаду судді
апеляційного суду:**

Карташева Тетяна Анатоліївна

(суддя Заводського районного суду
м. Миколаєва)

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидатки на посаду судді критеріям добročесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про кандидатку на посаду судді **Карташеву Тетяну Анатоліївну** (далі – Кандидатка), Громадська рада добročесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидатки критеріям добročесності та професійної етики.

1. Кандидатка на посаду судді не відповідає критеріям добročесності та професійної етики за показником **дотримання етичних норм і бездоганна поведінка у професійній діяльності та особистому житті** (п. 6 п. 17 Єдиних показників для оцінки добročесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24).

Кандидатка відвідувала тимчасово окуповані території України без нагальної потреби, тобто за відсутності критичних та/або невідкладних життєво необхідних обставин, які неможливо усунути в інший спосіб, ніж особистою присутністю на цих територіях, попри загрозу безпеці власній, близьких осіб та національній безпеці України.

(п. 1.5. п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям добročесності та професійної етики, ред. 16.12.2020; індикатор 17 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недобročесність, затвердженого 09.11.2023).

На сайті «Миротворець» розміщено інформацію щодо Кандидатки та її сина .., а саме про те, що останні 08.09.2015 о 17 год 14 хв через пункт пропуску Гуково здійснили виїзд автомобілем на територію РФ.

З цього приводу Кандидатка у письмових поясненнях, наданих у межах права на відповідь зазначила:

«Щодо внесення мого прізвища та прізвища мого сина до бази даних ресурсу «Миротворець» можу пояснити, що про цю обставину мені стало відомо з інформації,

викладеної у зверненні у межах забезпечення ГРД права на відповідь від 05.01.2026. Вважаю, що публікації на даному сайті 10.09.2025 щодо мого малолітнього сина та 21.10.2025 щодо мене є своєрідним впливом на мою професійну діяльність як судді, можуть бути пов'язані з моєю участю у конкурсі на посаду судді апеляційного суду. Ні я, ні моя дитина, якій станом на 09.09.2015 виповнилося роки, та яку я виховую в дусі поваги та любові до своєї Батьківщини - України, не вчиняли цілеспрямованих дій, що свідчать про підтримку окупації і російської агресії. Зазначений ресурс неправомірно використав мої особисті дані та мого малолітнього сина.

Дійсно, 09.09.2015 я перетнула кордон в сторону РФ через пункт пропуску Гуково, на території якої перебувала транзитом, кінцевою метою моєї поїздки була тимчасово окупована територія – м. Луганськ. Поїздки здійснювала зі своїм малолітнім сином, ., 06.07.2012 р. н., з метою виключно відвідати свою родину: матір ., р. н., брата ., р. н. Також у м. Луганську на той час перебував батько моєї дитини, що надало можливість синові і батькові побачити один одного і спілкуватися. Я жодним чином не виправдовую своїх дій, але прошу поставитися з розумінням до того, що я і моя родина опинилися в досить складній ситуації, обумовленою військовою агресією РФ проти України, коли мої близькі люди вирішили залишитися у рідній домівці, що опинилася на тимчасово окупованій території України. 20 лютого 2015 року померла моя рідна бабуся ., з якою я не змогла попрощатися на її похованні, оскільки вже перебувала у м. Миколаєві, а тому я також відвідувала місце її поховання у м. Луганську. У м. Луганську я перебувала під час моєї щорічної відпустки, близько двох тижнів, але не можу назвати точний період, оскільки з того часу минуло більше 10 років. Повернення у м. Миколаїв відбулося також через територію РФ. Контрольні пункти в'їзду-виїзду, через які здійснювався в'їзд на тимчасово окуповану територію України та виїзд з неї, на той час працювали нестабільно, періодично призупиняли пропуск, у тому числі і через часті обстріли, які спричиняли поранення та смерті цивільних мешканців, також траплялися випадки підризу на мінах та снарядах на узбіччях біля КПВВ.

Поїздка здійснювалась автобусом, можливо це був мікроавтобус, державний номерний знак якого я не пам'ятаю через сплив часу, не заперечую, що це міг бути транспортний засіб з д.н.з. ., як зазначено у зверненні, але кому він належить, мені невідомо. Я і моя дитини були одними з численних пасажирів цього транспортного засобу.

Під час перетину перевірка відбувалась шляхом пред'явлення паспорту громадянина України та свідоцтва про народження дитини. Жодної інформації щодо мого статусу судді я нікому не надавала і ніхто не намагався з'ясувати місце моєї роботи або рід занять».

Отже, Кандидатка зі своїм сином відвідували тимчасово окуповану територію вже зі спливом часу після того, як агресія російської федерації проти України уже тривалий час перебувала в гострій фазі, трансформувалася у військову та призвела до значних жертв.

В умовах збройної агресії РФ проти України, що триває, «нагальність потреби» відвідування тимчасово окупованих територій України в кожному конкретному випадку має оцінюватися з огляду на прогнозовані ризики та загрози насамперед безпосередньо життю і здоров'ю особи (судді / кандидата), а також державній безпеці та національним інтересам України у разі затримання такої особи, її вербування тощо.

Громадяни України, які відвідували тимчасово окуповані території України, підлягали обов'язковим «фільтраційним заходам» спецслужб держави-агресора. Головне управління розвідки Міністерства оборони України наголошує, що представники органів державної

влади (зокрема судової), зважаючи на специфіку їхньої діяльності та доступ до чутливої інформації, а також особи, з якими вони спілкуються чи перебувають у родинних і дружніх стосунках, становлять особливий інтерес для спецслужб держави-агресора.

Отже, перебування вказаних осіб на тимчасово окупованих територіях України з високою ймовірністю може створити ризики виникнення загроз їхньому життю та здоров'ю, здійснення підходів і вербувальних пропозицій з боку спецслужб держави-агресора під різними приводами, у тому числі з використанням засобів впливу у вигляді шантажу.

Нагальна потреба відвідування тимчасово окупованих територій - виключна ситуація/життєва необхідність, коли особа має вагомі причини для перебування в цих регіонах, незважаючи на загрозу власній безпеці, близьким особам та національній безпеці України. Вказану потребу неможливо задовольнити в інший спосіб, без особистого відвідування цих територій.

Згідно з Конституцією та законами України суддя має особливий (спеціальний) правовий статус, який характеризується наявністю певних вимог, обмежень щодо зайняття цієї посади та гарантій його діяльності. Унормовані на сьогодні такі вимоги і обмеження стосуються переважно корупційної складової та умовних етичних принципів, але не враховують реальних і прогнозованих чинників вербувальної уразливості діючих суддів і кандидатів на посаду судді, а також національної самосвідомості та громадянської позиції.

Попри відсутність прямої заборони закону на відвідування окупованих територій, Громадська рада доброчесності погоджується з позицією Головного управління з протидії системним загрозам управлінню державою Департаменту захисту національної державності СБУ про те, що в умовах збройної агресії РФ проти України будь-яка так звана «нагальність потреби» такого виїзду неспівставна з прогнозованими ризиками і загрозами, насамперед безпосередньо життю і здоров'ю особи (судді/кандидата), а також державній безпеці та національним інтересам України у разі затримання такої особи, її вербування тощо.

Подібні поїздки без нагальної необхідності, по-перше, створювали ризики для незалежності Кандидатки й наражали його на ризик опинитись під впливом спецслужб країни-агресора, по-друге, демонстрували зневажливе ставлення з боку сім'ї Кандидатки до громадянського консенсусу щодо публічного осуду агресивних дій РФ і дотримання негласного принципу утримання від поїздок на тимчасово окуповану територію.

Добровільні поїздки Кандидатки на окуповану територію без нагальної потреби свідчать лише про відсутність чіткої громадянської позиції останньої щодо окупації російською федерацією частини України. Суддя у своїй професійній діяльності та особистому житті повинен керуватися не лише законами, а й внутрішніми переконаннями та сумлінням.

Відповідно до статті 3 Кодексу суддівської етики суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку обізнаного та розсудливого стороннього спостерігача, його поведінка була бездоганною.

Крім того, підпунктом 3.1 Бангалорських принципів поведінки судді від 19.05.2006, схвалених Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27.07.2006 № 2006/23 (далі – Бангалорські принципи), визначено, що суддя повинен демонструвати поведінку, бездоганну навіть з точки зору стороннього спостерігача.

Згідно з підпунктом 4.2 Бангалорських принципів постійна увага з боку суспільства покладає на суддю обов'язок прийняти ряд обмежень, і, незважаючи на те, що пересічному громадянину ці обов'язки могли б здатися обтяжливими, суддя приймає їх добровільно та охоче. Поведінка судді має відповідати високому статусу його посади.

Рада суддів України в Коментарі до Кодексу суддівської етики, затвердженому рішенням Ради суддів України від 4 лютого 2016 року № 1, окремо наголосила, що численними є ситуації, коли та чи інша дія прямо не заборонена законом, але є ризик такого сприйняття, формування враження, яке підірвало б довіру до суду.

Водночас кожному громадянину України, а особливо особі, яка здійснює правосуддя в інтересах її громадян, слід усвідомлювати, що в межах окупованих територій збройні формування російської федерації та створені нею окупаційні адміністрації встановили власні контроль і правила. Відвідування окупованої території передбачає, що весь термін перебування на ній особа фактично вимушена жити за правилами окупанта та бути йому підконтрольною.

При цьому окупаційна влада різними методами намагається завоювати підтримку та довіру місцевого населення, підкорити та залякати незгідних. До того ж окупація зазвичай супроводжується інтенсивною пропагандою, підбуренням до зрадницьких вчинків і насильства щодо співвітчизників.

На переконання Громадської ради доброчесності, у наданих Кандидаткою поясненнях не зазначено про наявність виключної ситуації / життєвої необхідності, коли вона мала вагомі причини для перебування на тимчасово окупованій території, незважаючи на загрозу власній безпеці, близьким особам та національній безпеці України.

З огляду на викладені обставини та встановлені факти, поведінка Кандидатки, що полягала у здійсненні поїздки до тимчасово окупованого російською федерацією м. Луганськ без наявності будь-яких нагальних або невідворотних підстав, а також відсутність усвідомлення негативних суспільних наслідків, які виникають у суспільстві через такі поїздки представника української влади, на переконання Громадської ради доброчесності, свідчать про недодержання Кандидаткою вимог професійної етики та підрив авторитету судової та влади України загалом.

Щодо перебування / проживання родичів на тимчасово окупованій території та території РФ Кандидатка у письмових поясненнях, наданих у межах права на відповідь зазначила :

«Щодо перебування моїх родичів, друзів та знайомих на тимчасово окупованих територіях та території РФ зазначаю, що до березня 2023 моя мати проживала у м. Луганську, що є тимчасово окупованою територією України, та на даний час вона проживає разом зі мною у м. Миколаєві. У м. Луганську, вул. проживає мій рідний брат Крім того, в Білгородській області (м. Валуйки) проживає двоюрідний брат та двоюрідна сестра мого покійного батька, з якими я не підтримую зв'язок з 2015 року. У Білгородській області (с. Лівенка) РФ похована моя рідна бабуся (померла) – матір мого покійного батька, там же проживають його двоюрідні брати і сестри, спілкуванні з якими не підтримую. У м. Луганську проживає батько мого малолітнього сина - , спілкування з яким не підтримую з 2022 року».

Таким чином, з урахуванням зазначеної Кандидаткою інформації, наявний потенційний ризик того, що на Кандидатку може бути здійснений тиск з боку окупаційної влади через її родичів, у тому числі через загрозу їх життю та здоров'ю, з метою потенційної можливості

вербування чи тиску на неї для ухвалення певних судових рішень. За таких умов, Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидатка не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення з боку Кандидатки.

1. Кандидатка всупереч Правилам заповнення Декларації родинних зв'язків подала вказану декларацію за 2011-2016 роки, за 2014-2019 роки, за 2016-2021 року, тобто за 6 років та за 2016-2022 року, тобто за 7 років.

Відповідно до ч.1 ст. 61 Закону України “Про судоустрій та статус суддів” суддя зобов'язаний щорічно до 1 травня подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію родинних зв'язків за формою, що визначається Вищою кваліфікаційною комісією суддів України (далі - ВККС).

За п. 3 Правил заповнення та подання декларації родинних зв'язків судді, затверджених рішенням ВККС від 31 жовтня 2016 року №137/зп-16 (зі змінами та доповненнями) у декларації родинних зв'язків зазначаються відомості, актуальні станом на 31 грудня останнього звітного (п'ятого) року.

Відтак, Кандидатка повинна була дотримуватися передбачених законодавством періодів, за які подається декларація родинних зв'язків судді.

З цього приводу Кандидатка у письмових поясненнях, наданих у межах права на відповідь з даного приводу зазначила:

«Я подала декларації родинних зв'язків за 2011-2016 роки, 2014-2019 роки, 2016-2021, тобто за 6 років, та за 2016-2022, тобто за 7 років. Дійсно, у деклараціях зазначений більший період, ніж вимагається Правилами заповнення, проте це не вплинуло на достовірність інформації у поданих деклараціях. Зазвичай я відповідально ставлюся до виконання свого обов'язку декларування. Можу пояснити це неправильним обрахуванням періоду, але це зроблено ненавмисно, без мети приховати якусь інформацію або ввести когось в оману».

На переконання Громадської ради доброчесності, пояснення Кандидатки не спростовують факту порушення Правил заповнення Декларації родинних зв'язків. Пояснення Кандидатки щодо «ненавмисності» та «неправильного обрахунку періоду» не є переконливими з огляду на те, що Кандидаткою чотири рази подано декларації родинних зв'язків з недотриманням встановлених правил, що свідчить про систематичний характер порушення.

У зв'язку з наведеним, Громадська рада доброчесності доходить висновку, що дії Кандидатки свідчать про недотримання нею встановлених правил декларування.

2. Відповідно до інформації з досьє Кандидатки вона в 2015 році порушила строки розгляду у 18 справах, у 2016 році - у 22 справах і 6 матеріалах, у 2017 році - у 8 справах, у 2019 році - у 42 справах і 9 матеріалах, у 2020 році - у 40 справах і 8 матеріалах.

З цього приводу Кандидатка у письмових поясненнях, наданих у межах права на відповідь зазначила:

«Згідно з інформацією в судівському досьє мною було порушено строки розгляду у 2015 році у 18 справах, у 2016 році – у 22 справах і 6 матеріалах, у 2017 році – у 8 справах, у 2019 році – у 42 справах і 9 матеріалах, у 2020 році – у 40 справах і 8 матеріалах.

Так, у 2015 році мною розглянуто 492 справи, з них з порушенням строку - 18, що становить 4 % від загальної кількості розглянутих справ.

У 2016 році мною розглянуто 591 справу, з них з порушенням строків – 28, що становить 4,7%.

У 2017 році розглянуто 166 справ (23.04.2017 закінчилися мої повноваження як судді, обраної вперше), з них з порушенням 8, що становить 4,8%.

У 2019 році мною розглянуто 1 729 справ, з порушенням – 51, що становить 2,9%.

У 2020 році мною розглянуто 12 096 справ, із них 48 з порушенням строків, що становить 3,7%.

Тривалість розгляду деяких справ можу пояснити, зокрема процесуальною поведінкою учасників справи: подання заяв про відкладення розгляду внаслідок різноманітних причин, зокрема, у 2020 році надходили численні заяви від сторін про відкладення розгляду справи внаслідок поширення коронавірусної хвороби, а на той час ще не був удосконалений механізм участі в судовому засіданні поза приміщенням суду з використанням власних технічних засобів; неодноразових неявок без поважних причин правопорушників, обвинувачених, експертів, щодо яких суд вимушений був застосовувати заходи забезпечення провадження (примусове супроводження до суду, штраф).

Подаючи заяви про відкладення, іноді сторони не вважають за потрібне доводити поважність причини своєї неявки, а тому суд за їх заявами продовжує відкладати розгляд справи.

Сторони не завжди дотримуються вимог закону щодо подання суду доказів під час попереднього судового засідання або до початку розгляду справи, як наслідок – відкладення її розгляду.

У деяких категоріях справ необхідно здійснити такий обсяг процесуальних дій (залучення певних осіб, витребування оригіналів документів, проведення експертизи, виконання судового доручення тощо), що не дозволяє розглянути її у строки, визначені в законі. Проте від вчинення цих дій залежить якість розгляду справи, її повний і всебічний розгляд, направлений на встановлення дійсних обставин справи, прийняття законного та обґрунтованого рішення.

На продовження строку розгляду справ впливало і матеріально-технічне забезпечення суду (періоди відсутності марок для відправки поштової кореспонденції), тому могли збільшуватися інтервали між судовими засіданнями до появи поштових марок.

У деяких справах пошта чітко не вказувала причини невручення (відмова від отримання, відсутність за вказаною адресою) судових повісток, що змушувало суд здійснювати виклики повторно.

До 2020 року в суді не функціонував реєстр територіальної громади, інформація з якого потрібна для визначення підсудності деякої категорії справ, тому відповідні запити робилися в письмовому вигляді до уповноваженого відділу Адресного бюро, а відповіді

надходили до суду після спливу значного строку (1-2 місяці), що також впливало на продовження строку розгляду справи.

У 2019 році я була призначена на посаду судді безстроково, при цьому на мене були розподілені як справи, що надійшли до суду вперше, так і від суддів, повноваження яких припинилися внаслідок закінчення п'ятирічного строку, та у яких строк розгляду обраховувався з моменту відкриття провадження у справі попереднім складом суду.

У 2019 році я почала виконувати обов'язки слідчого судді, а тому траплялися випадки, коли в день вже заздалегідь призначеного судового засідання надходили клопотання, які підлягають негайному розгляду слідчим суддею, зокрема про проведення обшуку, застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, що змушувало мене відкладати інші призначені справи.

Виконуючи обов'язки судді, я уникаю формального ставлення до розгляду справ, а об'єктивно з'ясування всіх обставин справи з метою прийняття законного та справедливого рішення, з урахуванням наведених мною факторів, не завжди можливе у строки, визначені чинним законодавством».

На переконання Громадської ради доброчесності, є необхідність отримати додаткові пояснення з боку Кандидатки щодо того, чи вживала вона будь-яких заходів, спрямованих на дотримання розумних строків та забезпечення своєчасного розгляду справ.

3. Кандидатка закрила провадження у 11 справах про притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП) у зв'язку із закінченням строків накладання адміністративного стягнення.

Такі дії Кандидатки призвели до порушення розумних строків розгляду справ, як наслідок, уникнення правопорушниками відповідальності за керування транспортним засобом у стані сп'яніння, який є одним із найнебезпечніших правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху, адже створює реальну загрозу життю і здоров'ю людей, як самого водія, так і інших учасників руху.

Інформацію щодо ухвалених Кандидаткою судових рішень та наданих пояснень у межах права на відповідь наведено у Таблиці 1.

Таблиця 1

№	Номер справи	Дата правопорушення	Дата надходження до суду	Дата рішення про закриття	Строк з моменту вчинення	Строк з моменту надходження до суду	Пояснення надані Кандидаткою в межах права на відповідь
1	487/3762/22	22.10.2022	22.11.2022	16.01.2024	451	420	Не надано пояснення
2	487/3363/22	11.07.2022	02.11.2022	15.01.2024	553	439	Не надано пояснення
3	487/1703/23	15.10.2022	29.03.2023	16.01.2024	458	293	У деяких справах про адміністративні правопорушення за ст. 130 КУпАП (№№487/319/23, 487/1445/23, 487/1348/23, 487/1891/23, 487/278/23, 487/3220/23, 487/1703/23, 487/900/23) протоколи надійшли до суду після
4	487/319/23	25.08.2022	16.01.2023	27.12.2023	489	345	
5	487/1445/23	20.09.2022	14.03.2023	25.12.2023	461	286	
6	487/1891/23	26.10.2022	06.04.2023	16.01.2024	447	285	
7	487/3220/23	26.06.2022	06.04.2023	25.12.2023	547	263	

8	487/278/23	08.09.2022	12.01.2023	25.12.2023	473	347	спливу 4-6 місяців після їх складання, та в межах строку, що залишився, суд повинен був здійснити виклик особи порушника, що відбувалося неодноразово. Також у період що залишився, суддя могла перебувати у щорічній відпустці.
9	487/1348/23	19.09.2022	15.11.2022	25.12.2023	462	405	
10	487/900/23	27.08.2022	15.02.2023	25.12.2023	485	313	
11	487/3640/22	28.06.2022	15.11.2022	27.07.2023	394	254	У справах №№ ... 487/3640/22, ... 487/4129/24 та інших застосування положень ст. 38 КУпАП було викликано тим, що ст. 277 КУпАП передбачала стислі строки розгляду такої категорії справ, а у ст. 268 КУпАП зазначалось про обов'язок розгляду цих справ в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Під час відсутності цієї особи справу може бути розглянуто лише у випадках, якщо є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи. Отже, суд, на виконання цих вимог закону, здійснював виклики осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності. При цьому у деяких справах у протоколах про адміністративне правопорушення не зазначалися номери телефонів осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності, або ці номери якщо і були зазначені, були вимкнені, або абоненти перебували поза зоною досяжності. Суд надсилав Укрпоштою судові повістки за адресою проживання, зазначеною у протоколах, проте неодноразово повістки або поверталися з відміткою «за закінченням терміну зберігання», або взагалі були відсутні будь-які відомості від поштового відділення про вручення повістки. Відсутність належного повідомлення особи про дату, час і місце розгляду справи може бути підставою для скасування судового рішення про притягнення особи до адміністративної відповідальності. Також суд виносив постанови про примусовий привід осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності, які органом виконання належно не виконувались, внаслідок чого судом повторно ухвалювались рішення про примусовий привід, надсилалися листи органу виконання для відповідного

							реагування на постанову суду (необхідність виконати постанову або повідомити про поважні причини її невиконання). Крім того, неодноразово в суді існували проблеми з забезпеченням марками для відправки службової кореспонденції, що впливало на можливість своєчасного повідомлення особи правопорушника та на період відкладення судового засідання з метою надіслання судових повісток (справи могли призначатися з довшим інтервалом між засіданнями).
--	--	--	--	--	--	--	---

Отже, непоодинокими є випадки ухвалення Кандидаткою рішень за результатами розгляду справ про адміністративні правопорушення, які стосуються керування особами транспортними засобами у стані алкогольного/наркотичного сп'яніння (ст. 130 КУпАП), у вигляді закриття провадження у справі у зв'язку з закінченням строку накладення адміністративного стягнення.

На переконання Громадської ради доброчесності, існує потреба в отриманні додаткових пояснень з боку Кандидатки щодо того, чи вживала вона будь-яких заходів, спрямованих на дотримання розумних строків розгляду справ, зокрема, чи застосовував привід до осіб, які без поважних причин не з'являлися у судові засідання, а також чи вживала інших процесуальних дій, спрямованих на забезпечення своєчасного розгляду справ.

4. Кандидатка закрила провадження у 36 справах про притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 173-2 КУпАП у зв'язку з закінченням строків накладення адміністративного стягнення.

Такі рішення Кандидатка ухвалила у справах № № 487/2328/23, 487/846/23, 487/249/23, 487/3826/23, 487/7711/23, 487/7714/23, 487/7129/23, 487/7717/23, 487/5131/19, 487/6680/19, 487/7717/23, 487/7129/23, 487/7713/23, 487/3826/23, 487/760/23, 487/2328/23, 487/850/23, 487/1573/23, 487/405/23, 487/2331/23, 487/250/23, 487/7715/23, 487/2498/23, 487/2928/23, 487/407/23, 487/1690/20, 487/1696/20, 487/5360/20, 487/704/22, 487/8260/24, 487/7808/24, 487/5129/20, 487/6537/19, 487/4659/21, 487/10267/24, 487/2318/20.

З цього приводу Кандидатка у письмових поясненнях, наданих у межах права на відповідь зазначила таке:

«У справах № № 487/6537/19, 487/1690/20, 487/1696/20, 487/5360/20, 487/5129/20, 487/2318/20, 487/4659/21, 487/704/22, 487/10267/24, 487/7808/24, 487/8260/24 та інших застосування положень ст. 38 КУпАП було викликано тим, що ст. 277 КУпАП передбачала стислі строки розгляду такої категорії справ, а у ст. 268 КУпАП зазначалось про обов'язок розгляду цих справ в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Під час відсутності цієї особи справу може бути розглянуто лише у випадках, якщо є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

Отже, суд, на виконання цих вимог закону, здійснював виклики осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності. При цьому у деяких справах у протоколах про

адміністративне правопорушення не зазначалися номери телефонів осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності, або ці номери якщо і були зазначені, були вимкнені, або абоненти перебували поза зоною досяжності. Суд надсилав Укрпоштою судові повістки за адресою проживання, зазначеною у протоколах, проте неодноразово повістки або поверталися з відміткою «за закінченням терміну зберігання», або взагалі були відсутні будь-які відомості від поштового відділення про вручення повістки. Відсутність належного повідомлення особи про дату, час і місце розгляду справи може бути підставою для скасування судового рішення про притягнення особи до адміністративної відповідальності. Також суд виносив постанови про примусовий привід осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності, які органом виконання належно не виконувались, внаслідок чого судом повторно ухвалювались рішення про примусовий привід, надсилалися листи органу виконання для відповідного реагування на постанову суду (необхідність виконати постанову або повідомити про поважні причини її невиконання).

Крім того, неодноразово в суді існували проблеми з забезпеченням марками для відправки службової кореспонденції, що впливало на можливість своєчасного повідомлення особи правопорушника та на період відкладення судового засідання з метою надіслання судових повісток (справи могли призначатися з довшим інтервалом між засіданнями)».

ГРД зауважує, що ця категорія справ є особливо «чутливою», оскільки стосується вчинення домашнього насилля і відсутність покарання може призвести до відчуття безкарності у винної особи і надалі матиме більш негативні наслідки для потерпілої сторони. Основною метою судочинства у справах про домашнє насильство є не лише притягнення правопорушника до відповідальності, а й забезпечення ефективного захисту прав постраждалої особи, попередження повторення насильницьких дій у майбутньому, а також формування у суспільстві нетерпимості до будь-яких проявів домашнього насильства. На переконання Громадської ради доброчесності, потребує додаткових пояснень з боку Кандидатки інформація про те, чи вживала вона будь-яких заходів, спрямованих на дотримання розумних строків розгляду справ, зокрема, чи застосовувала привід до осіб, які без поважних причин не з'являлися у судові засідання, в яких справах він застосовувався, чи був він ефективний, а також чи вживала вона інші процесуальні дії, спрямовані на забезпечення своєчасного розгляду таких справ.

5. 01.04.2016 Кандидатка ухвалила рішення у справі № 487/979/16-ц. У той же час у період з 28.03.2016 по 01.04.2016 року Кандидатка перебувала на навчанні.

Кандидатка пояснила це так:

“Дійсно з 28 березня по 1 квітня 2016 року я проходила підготовку суддів, призначених на посаду судді вперше, за програмою для суддів місцевих загальних судів у Національній школі суддів України (м. Одеса).

В моєму провадженні перебувала цивільна справа № 487/979/16-ц за позовом до Миколаївської міської ради, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, Третя Миколаївська державна нотаріальна контора, про визнання права власності в порядку спадкування за законом. У цій справі рішення ухвалено 05.04.2016, що підтверджується матеріалами цивільної справи, зокрема, у рішенні суду вказано дату його ухвалення, даними обліково-статистичної картки на цивільну справу, де зазначено, що справу розглянуто 05.04.2016.

У справі № 487/979/16-ц за моїм дорученням помічник готувала проєкт судового рішення, припускаю, що це відбувалось 01.04.2016, а тому дата документу (створення шаблону) у КП Автоматизована система документообігу суду зазначена як 01.04.2016”.

ГРД вважає пояснення Кандидатки прийнятним, однак звертає увагу на необхідності врахування вказаної інформації при її оцінюванні.

Додатки:

1. Звернення до Кандидатки в межах забезпечення Громадською радою доброчесності права на відповідь.
2. Відповідь Кандидатки на звернення - на 7 аркушах.
3. Додатки до відповіді Кандидатки - 24 файли

Координатор Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ

електронного голосування

(є невід'ємною складовою висновку)

20.01.2026 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 12-ма голосами з 19 голосів членів Ради. 1 голос — за надання до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України інформації.

У голосуванні взяли участь 13 членів:

1. Батурін Олег
2. Борема Анастасія
3. Веретільник Ольга
4. Горбань Марія
5. Ємець Елеонора
6. Зелінський Антон
7. Ільницька Світлана
8. Красненко Марія
9. Кривонос Сергій
10. Лихогляд Катерина
11. Олещенко Юлія
12. Панченко Артем
13. Секелик Лілія

Координатор Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)